

Koud

We krijgen een nieuw kabinet –een stevige ruk naar rechts- en het lijkt wel alsof met terugwerkende kracht alle klimaatsceptici hun gelijk halen: Niks geen warmere natte winters of hete droge zomers, maar de absolute tegenpool. Dit stukje schrijf ik eind juni en de maïs op de akker van mijn buurman is nog lang geen twee kontjes hoog, maar staat geel en bibberig op de akker te overleven. Ook veel bomen hebben dit jaar een koude en moeilijke start gehad. De eiken langs diezelfde akker staan nog steeds niet in blad en kregen voordat ze uit blad liepen al bezoek van miljoenen spanners, die iedere blaadje nog voordat het uitliep vakkundig oppeuzelden. Alle wetenschappers zijn het er in koor over eens: voor de natuur is dit allemaal niet erg. Koolmezen en andere rupsenvreters doen het beter dan ooit tevoren en de getroffen bomen halen de schade wel weer in. Insecten op en in de bomen lijken van dit winterse koude voorjaar in ieder geval geen last te hebben. In deze uitgave van Boomzorg daarvan een groot aantal voorbeelden. Variërend van boktorren, tot eikenprocessierupsen en natuurlijk de al eerder genoemde spanners en spinselmotten.

Ook veel bomen hebben dit jaar een koude en moeilijke start gehad

Boomverzorgers Henry Kuppen zegt hier over heel treffend: “Probeer er maar van te genieten.” Dat klopt natuurlijk, want behalve wat halfslachtige beheersmaatregelen voor EPR, staan boombeheerders vaak met lege handen als het gaat om kaalvraat van lanen en bossen. Waarbij de cruciale vraag natuurlijk altijd is of je wel iets zou moeten willen doen. Naast een aantal verhalen over plaagdieren in bomen vindt u in deze uitgave van Boomzorg ook nog een groot aantal andere verhalen. Aanraders zijn wat mij betreft het verhaal over schuine iepen in Den Helder en het herdenkingsbos. Niet omdat deze verhalen nou persé zou vreselijk bijzonder zijn. Maar het zijn wel interviews met mensen van buiten de directe kring van boombeheerders. In beide gevallen gaat het om ontwerpers die de boom niet beschouwen als een technisch instrument, maar meer als een schilder die niet met verf of linnen werkt, maar met bomen. Beide ontwerpers zijn redelijk bescheiden over kennis van bomen, maar gebruiken bomen om de openbare ruimte op te waarderen.

Behalve wat halfslachtige beheersmaatregelen voor EPR, staan boombeheerders vaak met lege handen als het gaat om kaalvraat van lanen en bossen

Gelukkig komen ook boombeheerders aan het woord. Martin Tijdgat en Pieter van Uden delen hun visie op het vak. Tijdgat richt zich daarbij vooral op sortiment en standplaats. Het vertrekpunt van Van Uden is bijzonderder. Hij laat ons zien wat de eeuwenoude bonsaicultuur kan leren voor het dagelijkse beheer van bomen in de openbare ruimte

Met vriendelijke groet,

Hein van Iersel (hein@nwst.nl)
Hoofdredacteur